

Paragraaf 4.3

Uitspraakproblemen per moedertaal

Wat moeten de sprekers van de volgende talen leren over de uitspraak van het Nederlands?

Arabisch:

- De tongpunt /r/ gebruiken.

Duits:

- De consonanten /p/, /t/, /k/ niet als /hp/, /ht/, /hk/ uitspreken.
- De /ui/ oefenen.
- De /n/ op het eind van een woord (meervouden en werkwoorden) niet uitspreken, maar eindigen op een stomme /e/ (of / /).
- Tongpunt /r/ toepassen leidt tot een 'Nederlandser' uitspraak.

Engels:

- De /r/ aanleren.
- Klinkers met meer spanning op de lippen uitspreken: niet /oow/ maar /oo/.

Frans:

- Het woordaccent ligt in het Nederlands niet altijd op de laatste lettergreep van het woord, behalve als dit woord ook in het Frans voorkomt.
- Alle consonanten moeten worden uitgesproken.
- De /h/ moet worden uitgesproken.

Ghanees:

- Een harde /g/ aanleren.

Indonesisch:

- De consonantcombinaties aan het eind van een woord: vooral op /t/.
- Het ritme van het Nederlands: niet alle lettergrepen even lang maken, maar die met klemtoon langer, zonder klemtoon korter.

Italiaans:

- Woorden kunnen in het Nederlands op een consonant eindigen, geen klinker tussen de woorden invoegen.
- De /h/ moet worden uitgesproken.

Spaans:

- Combinaties van consonanten aan het begin en eind van een woord uitspreken.
- Verschil maken in lengte tussen lettergrepen met en zonder accent.

Turks:

- Meestal weinig problemen. Als het nodig is, de /g/ hard leren uitspreken.

Japans/Chinees/Thai:

- /r/ aanleren.
- Een vloeiend gebonden spraak leren.
- Het ritme van het Nederlands: niet alle lettergrepen even lang maken, maar die met klemtoon langer, zonder klemtoon korter.